

um tímabundnar ráðstafanir til viðnáms gegn verðbólgu.

(Eftir 2. umr. í Nd., 20. ágúst 1974.)

1. gr.

Fram til 30. september má ekki hækka verð vöru eða þjónustu eða endurgjald fyrir afnot af fasteign eða lausafé frá því, sem var 22. maí 1974, nema að fengnu samþykki réttra yfirvalda, og skulu þau ekki leyfa neina hækkun, nema þau telji hana óhjákvæmilega. Leyfi til hækkunar tekur þó ekki gildi fyrr en það hefur hlotið staðfestingu ríkisstjórnarinnar.

Á því tímabili, er greinir í 1. mgr., má ekki hækka hundraðshluta álagningar á vöru í heildsölu, smásölu eða öðrum viðskiptum frá því, sem var 22. maí 1974, nema að fengnu samþykki réttra yfirvalda og staðfestingu ríkisstjórnarinnar, sbr. 1. mgr. Gildir þetta einnig um hvers konar umboðslaun vegna sölu vöru eða þjónustu og um hvers konar álagningu, sem ákveðin er sem hundraðshluti á selda vöru eða þjónustu, þar með vinnu.

Ákvæði 1. og 2. mgr. taka einnig til verðs hvers konar vöru og þjónustu, sem ríki, sveitarfélög, stofnanir þessara aðila eða aðrir opinberir aðilar láta í té gegn gjaldi.

Ríkisstjórnin getur ákveðið lækkun á verði vöru eða þjónustu, telji hún til þess gilda ástæðu eða brýna nauðsyn.

2. gr.

Verðlagsuppbót á laun skal haldast óbreytt fram til 30. september 1974, sú sem gildi tók 1. mars 1974 samkvæmt kjarasamningum.

Hagstofa Íslands skal upplýsa í opinberri greinargerð, hver kaupgreiðsluvísitala 1. júní 1974 hefði orðið miðað við óbreytt fyrirmæli kjarasamninga og laga um útreikning hennar, svo og miðað við það, að eigi sé tekið tillit til þeirrar hækkunar á liðnum „eigin bifreið“ í framfærsluvísitölu, er orðið hefur á tímabilinu frá 1. nóvember 1973 til 1. maí 1974. Hafi niðurgreiðsla vöruverðs verið aukin fyrir 1. júní 1974 frá því, sem hún var í maíbyrjun 1974, skal og miða útreikning þennan við smásöluverð á viðkomandi vöru eða vörum, að frádreginni verðlækkun, er slík niðurgreiðsluaukning veldur.

3. gr.

Laun bónda og verkafólks hans í verðlagsgrundvelli landbúnaðarvöru, sbr. lög nr. 101/1966, um framleiðsluráð landbúnaðarins, verðskráningu o. fl., skulu haldast til 30. september 1974 eins og þau voru ákveðin frá og með 1. mars 1974.

4. gr.

Almennt fiskverð, annað en verð skarkola, humars og rækju, skal haldast til 30. september 1974 eins og það var ákveðið um síðast liðin áramót, sbr. tilkynningu Verðlagsráðs sjávarútvegsins nr. 1/1974, enda tryggir ríkisstjórnin, að verð á brennsluolíum til íslenskra fiskiskipa, er landa afla sínum og taka olíu hérlendis, haldist á meðan óbreytt eins og það var í nóvembermánuði 1973.

5. gr.

Fjárfestingarlánasjóðir þeir, er fá til ráðstöfunar fjármagn af útgáfu verðtryggðra skuldabréfa, er lífeyrissjóðir kaupa samkvæmt samningi eða af verðtryggðu spariskirteinafé, endurláni þetta fé með sambærilegum skilmálum. Heimilt er að ákveða lánskjör þessara sjóða þannig, að verðtrygging ná til ákveðins hluta hvers láns í tilteknum lánaflokkum, er ákvarðast af því, hve stór hluti verðtryggt fé er af heildarráðstöfunarfé sjóðanna.

Ríkisstjórnin tekur endanlega ákvörðun um lánskjör fjárfestingarlánasjóða í samræmi við ákvæði 1. málgr. að fengnum tillögum Seðlabanka Íslands og Framkvæmdastofnunar ríkisins, og kemur sú ákvörðun í stað lagaákvæða og reglna þeirra, sem nú gilda um þetta efni.

6. gr.

Mál út af brotum á lögum þessum fara að hætti opinberra mála.

7. gr.

Forsætisráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.